

straks at blive udnyttet til det yderste. Jeg kan ikke erkende Berettigelsen af denne Betragtning, naar den fremsættes i sin Almindelighed, saaledes som det ærede Medlem har gjort.

Naar det ærede Medlem siger, at der er ingen Mening i, at Aldersrentenydere, Arbejdere og Tjenestemænd skal komme ud for Skatteforhøjelse i Tider som disse, saa er jeg fuldkommen enig deri, der er ingen Mening i, at de smaa Indkomster — og for øvrigt heller ikke de større — skal komme ud for Skatteforhøjelser. Men hjælp os da til, at vi kan naa den Udgiftsnedgang, som vil hindre Skatteforhøjelsen, ja, som til syvende og sidst kan resultere i Skattelettelser! Jeg siger til de ærede Forslagsstillere, til det Parti, hvortil de hører: Tag en Gang for alle og kvittér den officielle Harne, som de Herrer rejser rundt med og giver Udtryk for paa Møder, hvor de forelaar deres Protestresolutioner, se Sagen an, saaledes som den virkelig foreligger, og hjælp ad den eneste Vej, der virkelig er effektiv, de vedkommende: Aldeersrentenydere, Arbejdere, Folk med smaa Indtægter, Tjenestemænd o. s. v., hjælp dem til ikke blot at undgaa det øgede Skatte-tryk, men til syvende og sidst til at naa til en Skattelettelse gennem den Formindskelse af de kommunale Udgiftsbudgetter, som vi skal naa til, som det bliver fornødent at naa til, om det skal gaa os nogenlunde vel i de kommende Tider!

For Tiden foregaar Ligningen, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har sagt, rundt omkring i Landets Kommuner, og man har jo allerede forlængst været paa det rene med, at der for Kommunerne vilde opstaa Vanskeligheder. Man har i dette Ting fra forskellig Side fremsat forskellige Planer til at komme Kommunerne til Hjælp, til at lette dem i de vanskelige Aar, der vil komme til at gaa, inden man gradvis kan faa Udgiftsbudgetterne bragt ned. Ogsaa Regeringen beskæftiger sig jo indgaaende med dette Spørgsmaal, og der er her i Tinget baade af Statsministeren og Finansministeren gjort Rede for de særlige Foranstaltninger, man i saa Henseende paa-tænker. Men det er da naturligt at spørge, om da nu det Krav, som det her foreliggende Lovforslag vil imødekomme om Beskatning af Formuerne til Kommunerne, er et Krav, der er rejst af Kommunerne som Følge af den Situation, man staar i. Det er jo ingenlunde Tilfældet. Skatteligningen i Landkommunerne finder Sted fra 15. Februar til 31. Marts. Den nærmer sig alt-

saa nu sin Afslutning. Men der er ikke fra Kommunerne under dette Ligningsarbejde kommet nogen Henvendelse til Indenrigsministeriet med Ønske om at bringe nye Skattekloder til at flyde i Kommunerne. Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse holdt sit Aarsmøde den 17. December 1926, Foreningens sidste Aarsmøde. Foreningens udmærkede Formand, Næstformanden i Landsoverskatteraadet, det tidligere ærede Medlem Hr. Henningsen, berørte i sin Tale under dette Aarsmøde det Spørgsmaal, som han har interesseret sig saa levende for, hvad han mange Gange har givet Udtryk her i Tinget, nemlig at gaa til, at Kommunerne ogsaa kunde tage Skat af Formuen. Han berørte det en passant, men Planer om et Forslag om en kommunal Formuebeskatning kom heller ikke ved denne Lejlighed frem. Og lige saa lidt blev det Tilfældet, da De samvirkende Sogneraadforeninger holdt deres sidste Aarsmøde den 23. November f. A. Man drøftede der Amtsskatterne, man drøftede Udpantningsretten og forskellige dermed sammenknyttede Skatteproblemer, men Kravet om at bringe nye Skattekloder til at rinde i Kommunerne kom heller ikke ved denne Lejlighed frem.

Jeg skønner da ikke, at der for dette Lovforslag ligger andet til Grund end det, som jeg i og for sig meget vel forstaar, og som er den anden Side af Sagen, hvorpaa de harmfyldte Protester hviler, nemlig dette, at naar det er aabenbart, at man ikke kan bære den nuværende Skattebyrde paa Indkomsten, og naar man harmfyldt protesterer imod, at Byrderne nedsættes, saa maa man give Anvisning paa nye Indtægter, saaledes at Indkomsten kan lettes. Jeg ser ikke i Lovforslaget noget andet end Udtryk for dette i og for sig logiske Ræsonnement. Men jeg vil hævde endnu en Gang, at det er et bagvendt Ræsonnement, man anstiller, at det er ikke en ny Skattekilde, der skal aabnes, men det er Vejen til at bringe Udgifterne ned, der maa betrædes, saaledes at man ogsaa kan naa til Nedsættelse af den Byrde for Kommunerne, som foranlediges ved de lov-mæssigt fastsatte Udgiftsbeløb.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Fisker) udtalte, at han haabede, at Lovforslaget var saa klart affattet, at man vilde have let ved at bringe paa det rene, hvad dets Indhold i Virkeligheden er. Jeg maa sige, at i saa Henseende føler jeg mig ikke helt tryk. Thi efter Teksten i Lovforslagets § 1 synes det mig, at man her foreslaar, at selv den mindste Stigning